

единъ 1—2 часа, и тогава безъ да спирашь почнешь другъ, та го учишь за 1—2 часа. Но тѣзъ два урока трѣбва да сѣ отъ разни прѣдмѣти. По тоя начинъ умъ-тъ не ся уморява толко много. За единъ и сѣ-щій урокъ по-добрѣ никога да не учишь повече отъ два часа не прѣкъснато. Ако не можешь да го научишь въ два часа, остави го за по-послѣ да го учишь пакъ.

Но помни, повтарямъ, че въ тѣзи 1—2 часа нищо друго освѣнъ урока не бива да занимава умъ-тъ ти. Глѣдай що-то колко-то е възможно по-много отъ уроци-тѣ ти, особено по-мѣчни-тѣ да дохождатъ сутренъ. Тогава умъ-тъ е въ добъръ редъ. Но прѣди да почнешь строго да учишь, по-добрѣ ще е да си хапнешь нѣщо, ако не друго най-добрѣ може да е хлѣбъ съ прѣсно млѣко.

3. Въ врѣме на учение не бива да има никакви разговори.

Казахъ по-горѣ, че ще е добрѣ да ся учишь на день по 7—8 часове; това е врѣме-то ти за учение. Поменѣхъ малко нѣщо, и какъ трѣбва да ся иждивява това врѣме, но, като тая точка е много важна искамъ да забѣлѣжж още нѣщо.

Ти имашь 1—2 часове да иждивявашь за единъ урокъ. Въ това врѣме не бива да има никакъвъ разговоръ върхъ какъвъ-то и да било прѣдмѣтъ. Нѣкои ученици, и жално-то е че повече-то, учать тѣй: пречетѣть урока за двѣ три минути, тогава ся обърнаѣть къмъ пріятеля си, и си поприказватъ малко, или поразглѣдватъ на самъ на татѣкъ; послѣ пакъ по-прочетатъ урока си, и пакъ ся убърнаѣть къмъ то-